

170557^๓

คมกริช วงศ์แซ่ : การศึกษาการค้าภายในอุตสาหกรรมเดียวกันตามแนวตั้งระหว่างประเทศ
ญี่ปุ่นกับประเทศในกลุ่มอาเซียน. (STUDY ON VERTICAL INTRA-INDUSTRY TRADE
BETWEEN JAPAN AND ASEAN COUNTRIES) อาจารย์ที่ปรึกษา: รศ.ดร. สุทธิพันธ์ จิ
ราธิวัฒน์, 170 หน้า. ISBN 974-53-2184-2

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ในการศึกษารูปแบบทางการค้าระหว่างประเทศญี่ปุ่นกับประเทศใน
กลุ่มอาเซียนตั้งแต่ปี 1988 ถึงปี 2003 และศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความน่าจะเป็นในการเกิดการค้าภายในอุตสาหกรรม
เดียวกันตามแนวตั้ง (Vertical Intra-Industrial Trade: VIIT) และการค้าภายในอุตสาหกรรมเดียวกันตามแนวตั้งของ
สินค้าที่มีคุณภาพต่ำ (Low Quality VIIT: LQVIIT) ระหว่างประเทศญี่ปุ่นกับประเทศในกลุ่มอาเซียน โดยใช้ข้อมูล
การค้าปี 2000 ปัจจัยที่ใช้ศึกษาได้แก่ มูลค่าผลผลิตถ่วงน้ำหนักด้วย GDP การลงทุนของญี่ปุ่นในอาเซียนเป็นราย
อุตสาหกรรม ความแตกต่างของค่าจ้างต่อแรงงาน อัตราภาษี จำนวนสินค้ารายอุตสาหกรรมและตัวแปรเชิงกลุ่ม
อุตสาหกรรม ได้แก่ อุตสาหกรรมอาหาร เคมี ผลิตภัณฑ์จากไม้และเยื่อกระดาษ สิ่งทอ โลหะ อุปกรณ์ไฟฟ้า
อุปกรณ์ขนส่ง และอุตสาหกรรมเครื่องจักร การวิเคราะห์ใช้แบบจำลอง Binary Logistic Model และประมาณค่า
แบบ Maximum Likelihood

สินค้าออกของประเทศในกลุ่มอาเซียนส่วนใหญ่เป็นสินค้าที่มีคุณภาพต่ำและนำเข้าสินค้าที่มีคุณภาพสูง
กว่าโดยเฉพาะในประเทศอินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ ไทย และประเทศเวียดนาม ยกเว้นประเทศสิงคโปร์ ใน
การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความน่าจะเป็นในการเกิดการค้าแบบ VIIT พบว่า VIIT มีโอกาสเกิดขึ้นมากใน
อุตสาหกรรมที่มี มูลค่าผลผลิต การลงทุน ความแตกต่างของค่าจ้างต่อแรงงาน และจำนวนสินค้าในอุตสาหกรรมสูง
และมีโอกาสเกิดน้อยในอุตสาหกรรมที่มีการเก็บภาษีสูง ส่วนอุตสาหกรรมที่ทำการศึกษพบว่ามีโอกาสเกิด VIIT
มากกว่าอุตสาหกรรมเครื่องจักรในกรณีของประเทศสิงคโปร์ ส่วนในประเทศอื่นๆพบว่ามีโอกาสเกิดรูปแบบทาง
การค้าอย่างอื่นมากกว่า ในการศึกษาการเกิด LQVIIT พบว่า มูลค่าผลผลิตส่งเสริมการเกิด LQVIIT ใน อินโดนีเซีย
สิงคโปร์ และประเทศไทย ในขณะที่การลงทุนส่งเสริมการเกิด LQVIIT เฉพาะในประเทศอินโดนีเซีย นอกจากนี้
ผลการศึกษายังพบว่าความแตกต่างของค่าจ้างต่อแรงงาน ส่งเสริมการเกิด LQVIIT ในอินโดนีเซียและประเทศไทย
ส่วนตัวแปรอัตราภาษีนั้นเป็นอุปสรรคต่อการเกิดของ LQVIIT ในประเทศอินโดนีเซีย มาเลเซีย และประเทศไทย
และมีผลในทิศทางตรงข้ามในกรณีของประเทศสิงคโปร์ ผลการศึกษาเปรียบเทียบความน่าจะเป็นในการเกิด
รูปแบบการค้าแบบ LQVIIT โดยใช้อุตสาหกรรมสิ่งทอเป็นอุตสาหกรรมอ้างอิงทำให้ทราบว่า อุตสาหกรรมสิ่งทอ
มีความน่าจะเป็นในการเกิด LQVIIT มากกว่าอุตสาหกรรมอื่นๆ ในประเทศอินโดนีเซีย มาเลเซีย และประเทศไทย
และมีความน่าจะเป็นในการเกิดไม่แตกต่างกันในกรณีของประเทศสิงคโปร์

สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์.....ลายมือชื่อนิสิต..... ๗๗๖๖๕
ปีการศึกษา.....2547.....ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....

##448555529: Major Economics

KEY WORD: INTRA-INDUSTRY TRADE / VERTICAL DIFFERENTIATION

KOMKRIT WONGKHAE: STUDY ON VERTICAL INTRA-INDUSTRY TRADE
BETWEEN JAPAN AND ASEAN COUNTRIES. THESIS ADVISOR: ASSOC.
PROF. SUTHIPHAND CHIRATHIVAT, Ph.D., 170 pp. ISBN 974-53-2184-2

The objectives of this study are to analyze trade patterns between Japan and ASEAN countries during 1988-2003 and analyze the factors that affect both vertical intra-industry trade (VIIT) and low-quality vertical intra-industry trade (LQVIIT) in the selected year 2000. The methods applied The Binary Logistic Model and The Maximum Likelihood Estimation Technique. As for factors determine intra-industry trade, this study had selected to include these variables: GDP-weighted output, Japanese FDI, product number in each industry, difference wage per labor, tariffs and industry dummies which include essentially food, chemicals, wood and pulp products, textiles, metal products, electrical products, transportation equipment and machinery.

The results show that exports of ASEAN countries to Japan are mainly low quality products and imports from Japan are mainly high quality products, particularly in Indonesia, Malaysia, the Philippines, Thailand and Vietnam. Singapore is the only exception. The VIIT would occur with the presence of greater GDP-weighted output, Japanese FDI, gap of wage per labor and product number, and lower for higher trade barriers. The selected industries appeared to have higher probability of VIIT as compared to the reference industry e.g. machinery in the case of Singapore. The rest of ASEAN countries appeared to have other kinds of trade patterns because it is shown different values than VIIT. For LQVIIT, the study found that weighted output would promote the kinds of trade patterns found in Indonesia, Singapore and Thailand. On the other hand, Japanese FDI would promote LQVIIT for Indonesia. The study had also found that difference in wage per labor would bring about LQVIIT for Indonesia and Thailand. As for tariffs, the study found that this factor has the probability to obstruct the kinds of LQVIIT to occur in most countries with the exception of Singapore. Finally, the textiles industry looks prominently to have a significant LQVIIT as compared to other industries, especially for countries like Indonesia, Malaysia and Thailand.

Field of Study.....Economics..... Student's Signature
Academic year.....2004..... Advisor's Signature